

гласни, (дифтонги) защото се състоятъ отъ двѣ самогласны вѣквы. ѿ господственни те оубо произносаатсе слѣдующимъ образомъ *αι (ε) αυ (αφ) ει (ι) ευ (εφ) οι (ι) ου (υ)*, а злоупотребителни те като прѣсти те самогласни.

КОНЕЦЪ

произношенїа писменъ ѿ *διφθόγγων*. (з).

(з) Придавка. Еллинскїй ꙗзыкъ ѣ доволнъ съ предизложенны те 24. вѣквы, ѿ съ дифтоггитѣ, ѿ по много не мѣ ѣ потребно ни едно. но простоеллинскїй (сир. греческїо прѣстъ ꙗзыкъ) не може да ѣ доволнъ само съ съ нїхъ, защото трѣбва да писѣва ѿ нѣкои чѣжды рѣчи, ѿли ѿ свои нѣкои ѿспѣрчены (развалены) съ дрѣги писмена, който се не нахождатъ въ тїа 24-те. за то ѣнъ оупотреблѣва ѿ дрѣги още четыри писмена сложени, който обѣче произноси като прѣсти, ѿ сътъ слѣдующи те, *υκ, μπ, ντ, τξ*.

„*υκ* оубо оупотреблѣватъ за такѣва произношенїе, коѣто ѿма нашіо глаголз. когѣто сѣкатъ да пишѣтъ гѣмъ, гїка, гїонъ, такѣ ги пишѣтъ *υκῆμι, υκί-κας, υκίονι*. ѿ проч.

„*ντ*. За като слакенско то доврѣ, н. п. дивѣнъ, *ντιβάτι*. доламѣ *ντολαμῆς*. а нѣкои цареградцы такѣ пишѣтъ *διβάτι*. *δολαμῆς*, сир. съ съ дѣлта ѿ съ капка ѣтъ гѣре, коѣто произносаатъ като д. а дрѣги нѣкои ни то капка та тѣратъ но само съ дѣлта-та, *δολαμῆς, διβάτι, καθηφές*.